

τῶ πλωϊζομένων, καθὼς ἡ ὄψις, ὅπερ εὐέκειτο εἰς αὐτὸν ἔλεγε. „Σώστρατος Κνήδιος Δεξιφάνης, Θεοῖς Σωτήρσιν, ὑπὲρ τῶ πλωϊζομένων”. τοιαύτης ἔν κατασκευῆς ἦτον αὐτὴ ἡ Φάρος, ὅπερ ὅσοι τὴν ἔβλεπον, εἰς θαῦμα καὶ εἰς ἔκστασιν ἤρχοντο, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔλαβον τὴν ὀνομασίαν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ Πύργοι, ὅπερ εἶχαν ἐν ἑαυτοῖς φῶτα τὴν νύκτα χάριν τῶ πλεόντων, καὶ λέγονται Φάροι. καὶ ταύτης τῆς Φάρου γράφει Εὐστάθιος ὁ Σχολιαστὴς Διογυσίου τῷ Ἀλεξάνδρῳ. ἔτω. „Φάρος ἐστὶ νῆσος ἐν δεξιᾷ κειμένη „Ἀλεξανδρείας, πύργον ἀνέχουσα μέγιστον, ἐκ πυρσδίων τα τοῖς καταπλέουσιν. εἶτα πλεσιωτάτη πόλις ἡ Ἀλεξανδρεία ἰσόρηται, περὶ ἧς καὶ τοιαύτη τινὰ λέγεται. Ἀλεξανδρεία πόλις πολυαἰθρῶπος, ἧς ὁ λιμὴν Νουσίδου ἀρόσιτος. ἐκείνη γὰρ ἐπ’ αὐτὴν εἰσπλῆς, καὶ πέτραις τὸν ἐπ’ αὐτὴν διακόπτεται δρόμον, καὶ τὸ μὲν ἀριστερὸν αὐτῆς πέφρακται χειροκμήτοις σκέλεσιν, ἐν δεξιᾷ δὲ νησίς ἡ Φάρος πρόσκειται.” καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀλεξανδρεῖοι ἄνδρες ἐστάθησαν ἀξιόλογοι, Κλήμης ὁ Ἐπιγραφεὺς τῶ Σφωμάτων. Ἀθανάσιος, Ωεργάνης, Ἀμβρόσιος ὁ Διάκονος, Κύριλλος, Δίδυμος ὁ τυφλός, Φίλων ὁ Ἰεδαῖος, Ἀπίων γραμματικὸς ὁ ἐναντίος τῶ Ἰεδαίων. Ἀππιανὸς ὁ Συγγραφεὺς τῶ Ῥωμαϊκῶν πολέμων. Δίδυμος ὁ Γραμματικὸς, Ἀχιλλεὺς ὁ Τάτιος, Θεών, Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος, Μακάριος ὁ Μοναχός, Νόντος ὁ Πανοπλίτης, Παριέντιος ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλον ὅπερ αὐτὸς ἔζησε βίον ἄζυγον, ἐπαίνεσεν ὅμως τὸν σύζυγον βίον τῶ Ἱερέων, ὡς τίμιον, καὶ σώφρονα καὶ ἄλλοι ὅμοια τῆς πολλοί.

7. Παρὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἦσαν πόλεις τῆς Αἰγύπτου ὀνομασταὶ, Πηλῆσιον, διάσημος τὸ πάλαι, τιμημένη εἰς Θερόνον Ἀρχιεπισκόπος, ἡ ὁποία τανυῶ Βελβαῖς καλεῖται, καὶ μὲν Δαμιὰτ καθὼς τινὲς σφαλερῶς οἰοῦνται, τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι Θαμιάτις ἐλέγετο, κείμενον ἐνδοῦ

τῆ Δέλτα, κατὰ τὸ Τανικὸν σῶμα. τὸ δὲ Πηλέσιον, ἦ-
 τον εἰς τὸ τελευταῖον σῶμα τῆ Νείλου, τὸ ὁποῖον ἀπ' αὐτῆ
 ἔκαλετο Πηλεσιικὸν, πρὸς τὴν Συρίαν, καὶ Ἀραβίαν
 θεωρῶν, ἀνατολικώτερον τῆς ἄλλων παύτων ὄν, ἀπέχει τῆς
 Ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς 150. μίλια, καὶ 120. τῆς
 Μέμφιδος πρὸς τὸν Καικίαν. ἀπ' αὐτῆ ἦσαν Κλαύδιος
 ὁ Πτολεμ. Ἰσίδωρος, καὶ τὰ ἐξῆς. κατὰ τὸ Πηλέσιον κεί-
 ται ἡ Σιρβωνίς Λίμνη, ἣτις καὶ Σιρβῶν, Σιρβωνίς, καὶ
 Βάραθρον, καὶ Βάραθρα ὑπὸ τῆ Ἡροδότου, τῆ Διοδώρου,
 καὶ τῆ Πολυβίου λέγεται, καὶ κοινῶς ὑπὸ τῆς ἐντοπίων Βα-
 ραγγεέρλις καλεῖται, ἡ ὁποία εἶναι μεγάλη, ἀγκαλιὰ καὶ
 κατ' ὀλίγον ἐλλείπασα σμικρύνεται, δεισκομένη εἰς τὸ
 πέρασ τῆς Παλαισίνης, ἀλλ' ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, τῆς ὁποίας
 ἐγὼρος τὸ πάλαι ἦτον μιλίων 150 κατὰ τὸν Πλίμιον. Με-
 ταξὺ τῆ Δαμιὰτ ἀπ' ἀνατολῶν, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἀ-
 πὸ δυσμῶν, μίλια ταύτης ξέμακρα 60, εἰς τὸν μέσον τό-
 πον κατὰ τὸ Ἰσραθαλάσιον πρὸς τὴν Δυτικὴν Ὀχθίαν
 τῆ μεγίστη καὶ πλατῆ σῶματος τῆ Νείλου κείται τὸ Ραχίτ,
 Ῥωσέτο ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆν λεγομένη, καὶ ὑπὸ τῆ πα-
 λαιῶν Μέπλις, πόλις ἡ ποσῆτον μεγάλη, ὅσον εἶναι κα-
 τὰ πολλὰ κατοικημένη, εἰς τὴν ὁποίαν θαμίζουσι πολλό-
 ται πρᾶγματῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης, ὅπου κάθεται καὶ ὁ
 Κόνσελ, ἣτις ὁ Βαῦλος τῆ Βενετῶν. ἄλλοι θέλουσιν, ὅ-
 τι αὐτὴ γὰ εἶναι ἡ Σχεδία. Κανῶβος, ἡ ὁποία τὸ πάλαι
 εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου, δεισκομένη ἐγγὺς τῆ Κα-
 νωπικῆ σῶματος, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῆ Πτολεμαίᾳ Ἡρακλεω-
 τικὸν λέγεται, καὶ ὑπὸ τῆ Πλινίᾳ Ναυκράτιον. λέγεται
 τὰ νῦν αὕτη Ἐπικέρμα, πόλις σμικρὰ νῆσος, ἀντικειμένη
 εἰς τὸ Κανωπικὸν σῶμα τῆ Νείλου. ἐκτίσθη αὕτη ἡ Κανῶ-
 βος ὑπὸ Μουελάτ τῆ Ἡγεμόνος τῆ Λακεδαιμονίων, ὁ ὁ-
 ποῖος θέλωντας γὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν ἑαυτῆ Πατρίδα,
 ὑπερον ἀφ' ἧς ἐπάρθη ἡ Τρωὰς ὑπὸ τῆς ἐναντίων ἀνέμων
 κατῆνθησεν εἰς τὴν Αἰγύπτου, κακεῖ θανόντος τῆ Κανῶ-
 βου.

βε τῶ διοικητῆ τῆς αὐτῆς Νηός, εἰς μνήμην αὐτῆ, ἔκτισεν
 αὐτῷ τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤρξατο ἐν ὑσέροις νὰ
 προσκυνῆται ὡς Θεός, παρόμοια μὲ τὸν Σεράπιδα, καὶ
 τὸν "Οσυριν, ἢ τὸν "Απιν. καὶ αὐταὶ αἱ ῥηθεῖσαι πόλεις
 εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνατολικήν ἄκρην τῆς Αἰγύπτου.
 Ὁ τόπος τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἐπιπέμπεται μεταξύ τῆς βρα-
 χιότων τῆς Νείλου, καὶ τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας τῆς Μεσο-
 γείας θαλάσσης, μεταξύ τῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς δυσμὰς,
 τῆς Δαμιᾶτ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Κάυρου πρὸς Μεσημβρίαν
 Δέλτα καλεῖται, καὶ τὰ νῦν Ἐρρίφ ὑπὸ τῆς εὐτοπίων,
 ὡσαύτ' ὅπου ἐμφαίνει τὸ χῆμα τῆς Δέλτα σοιχείας. καὶ δὲ ἦ-
 τον τὸ πάλαι εἶνα μόνον Δέλτα, ἀλλὰ τεῖα. μέγα Δέλ-
 τα, μικρὸν Δέλτα, καὶ τρίτον Δέλτα, κατὰ τὰς ἐκτροπὰς
 τῆς ῥαμᾶτων τῆς Νείλου, δηλαδὴ τῆς ἀγαθῆς Δαίμονος, τῆς
 Βεβασιανῆς, τῆς Βασιλειτικῆς, τῆς Θερμηδιακῆς, τῆς Γάλου,
 καὶ τῶν λοιπῶν ποταμῶν, οἵτινες μεταβληθεύσας μὲ τὰς
 νέας ποταμοφρεῖας, ἔχασαν ἢ μόνον τὴν θέσιν, ἀλλὰ καὶ
 τὰ ὀνόματα. εἰς ἐπὶ τὸν τὸν τόπον, ὅστις κατὰ τὴν Χώρα τῆς
 Αἰγύπτου ἔκαλεῖτο, ἦτον ποτὲ Τανίς, πόλις τῆς Αἰγύ-
 πτου, πλησίον τῆς Τανιτικῆς Στόματος μὲ θρόνον Ἐπισκό-
 που ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῆς Δαμιᾶτ, ἀφ' ἧς ἀφίσταται
 πρὸς δυσμὰς ἑπτὰ μίλια, κτιθεῖσα ὑπὸ Τυτάνων τῶν Γε-
 γυῶτων. εἰς αὐτὴν ἦτον ὁ Βασιλικὸς θρόνος τῆς Φαραῶ,
 ὅπου ὁ Μωϋσῆς ἀπετέλεσε τὰ τέσσαρα θαύματα. καλεῖται
 προσέτι Τάνες. τὸ δὲ Τανιτικὸν Στόμα, ὅπου καὶ Σαῦτικὸν
 ὑπὸ τῆς Στράβωνος λέγεται, Καλιζόνη ὑπότινων ὀνομάζε-
 ται. ἀλλὰ πρὸ τῆς ἄλλων πρέπει νὰ ἠξοῦμεν, ὅτι ἀπὸ
 τῆς Πηλοσίης μέχρι τῆς Κανωβικῆς Στόματος εἶναι ἡ βᾶσις
 τῆς Δέλτα σαδίων κατὰ τὸν Στράβ. 1300, καὶ ἀπ' αὐτῆς
 μέχρι τῆς Φάρου σαδία 150. ὁ εἰσπλες εἰς τὸν μέγαν λι-
 μένα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐκ δεξιῶν εἶχε τὴν Φάρον, ἐξ ἀ-
 εσερῶν κείνται αἱ Χοιράδες Πέτραι, καὶ ἡ Λοχιάς ἄκρα
 μετὰ τὴν Λοχιάδα ἄκραν εἶναι ὁ Κλειστὸς λιμὴν, ὅστις
 προ-

ὀρέκται νησίον ἢ Ἀντίρροδος. ἐξῆς εἶται Εὐνόου λιμὴν ἢ
 καὶ αὐτὴν τὴν Ὀρυκτὸς λιμὴν, τὸν ὁποῖον καὶ Κιβωτὸν ἐκά-
 λεν. ἐνδοτέρω τότε ἦτον Διῶρυξ πλωτὴ, μέχρι τῆς Μα-
 ρεώτιδος Λίμνης. εἶτα ἦτον ἢ Νεκρόπολις, Πρῶσιον πο-
 τὴ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀφισαμένη αὐτῆς 30 σταδίαις, ὅπως
 ἢ Κλεοπάτρα ἔβαλε τὰς ὄφεις εἰς τὰς μαζὰς, καὶ κεντρω-
 θείσα ὑπ' αὐτῶν ἐφονόθη, ἵνα μὴ εἰς Θρίαμβον φερθῆ
 ὑπὸ τῆς Αὐγούστου ἐν τῇ Ῥώμῃ. μετὰ ταῦτα ἦτον ἢ Νι-
 κόπολις, κτίσμα τῆς Καίσαρος. εἶτα Ζεφύρειον, καὶ μετὰ
 ταῦτα ἢ μικρὰ Ταπόσειαι ἄκρα, εἰς τὴν ὁποίαν λέγεται
 εἶναι ἦτον ποτὴ ἢ Θῶνις, πόλις ἐπώνυμος τῆς Βασιλέως τῆς
 δεξαμένης τὴν Μενέλαον καὶ τὴν Ἐλεονύκην. ἢ μεγάλη Τα-
 πόσειαι, πολισμα τῆς Αἰγύπτου ἦτον μεταξύ τῆς Ἀλε-
 ξανδρείας καὶ τῆς Κανώπης, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον Ἱερόν τῆς
 Ὀσίριδος. τελειώνει ἢ Αἰγύπτου ἕως τῆς Καταβαθμοῦ ἢ
 τὸ ὁποῖον ποτὴ ἦτον πόλις, τανυῦ δὲ Κώμη. εἰς τὸν Αἰ-
 γυαλὸν τῆς Μαρμαρικῆς, μεταξύ τῆς Ἀλεξάνδρας, καὶ
 τῆς Κυρηνάης, καλεῖται τανυῦ Κάπο δ' Ἄλβαρ ὑπὸ τῶν
 Εὐρωπαϊῶν. Μητρόπολις τῆς κάτω Χώρας τῆς Αἰγύπτου
 ἦτον τὸ πάλαι ἢ Σαῖς, ἐνδὸν τῆς Δέλτας, ἔχουσα ποτὴ καὶ
 θρόνον Ἐπισκόπου. εἰς αὐτὴν ἐτίμων τὴν Ἀθηνᾶν. κα-
 λεῖται τανυῦ Σαῖδ, ὁμοίως καὶ ἢ πελοχὴ Σαῖδ λέγεται.
 Νικίαι πόλις, κοινῶς Φεάνα, ἀεισκομένη πρὸς τὸν Νεῖ-
 λον ποτ. ἐν τῇ κάτω τῆς Αἰγύπτου, 35. μίλια ἀπέχεται
 τῆς Καύρου. Διονυσιάς, λέγεται κοινῶς Τζίρτζα, ὅπως λέ-
 γουσι εἰς τινὰ διωρισμῶν ἡμέραν, εἰς ἀγαίνουσι ἐκ τῆς
 γῆς βραχίονες καὶ σκέλη ἀνθρώπων. Ματέραι, κοινῶς
 Ματαρειά. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν δείκνυται δένδρον, τὸ ὁ-
 ποῖον ἐκλινε, καὶ προσηρμόθη κατὰ τὴν θέλησιν τῆς Παρ-
 θεῖας Μαρίας. Νειλοσκοπίον, καλεῖται κοινῶς Νελμι-
 κὰς, ὅπως προεγνώριζον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν αὐξήσιν καὶ μείω-
 σιν τῆς Νείλου. εἰς αὐτὴν λέγεται εἶναι ἦσαν δύο Ναοί, εἰς
 τὰς ὁποίας ἐφυλάττοντο τὰ λείψανα τῆς Βαπτισῆς Ἰωάννης

εἰς χρυσὴν θήκην, καὶ ὅταν τὸ κατ' ἔτος ἀνοίγοντο, πλῆθος αὐθρόπων ὄντες ἐκεῖ, ἐγένετο τοιαῦτον θαῦμα. τιθεμένων τῶν λειψάνων εὐδον τῷ ποταμοῦ, τὸ ὕδωρ ἀνέρχεται μετὰ ξαντίαν φοράν, ὅτε μὲν εἰς τὸν εἰς τὸν Νεῖλον, ὅτε δὲ εἰς τὸν ἄλλον. ὅθεν καὶ ἐκείνη ἡ ἡμέρα εὐορτασίμος ἦτον.

8. Τὰ δευτέρω εἶχε τὸν παλαιὸν καιρὸν, μετὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἡ μεγάλη Διόσπολις, ἢτοι αἱ Αἰγυπτιακαὶ Θήβαι, Ἐκατόμυλος κληθεῖσα, μετὰ τὸ γὰρ εἶχεν ἑκατὸν πύλας, τῆς ὁποίας ἡ ὄψις ἦτον 140. σταδίους, Κεφαλὴ καὶ Μητρόπολις τῆς Θηβαϊδος πρὸς Νεῖλον ποταμὸν δευσομένη, ἀνάμεινα εἰς τῷ Μέμφιν πρὸς βορείαν, καὶ τῷ Συνώλῳ πρὸς νότον, ἐκείνης μὲν ἀπέχουσα 100. χοῖνας, ταύτης δὲ 60, ἢτοι μίλια 150, τῆς δὲ Κοπτοῦ 44. πηνυῶ Ἐρείπειον. ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἐκλήθη καὶ ἡ Χώρα, ταύτης ἡ ἀνωτέρα Αἰγυπτὸς, Θηβαῖς, κύκλωθεν δευσομένη μετὰ ὄρη, καὶ ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς Συήνης μέχρι τῆς νέας Βαβυλωνος. εἰς αὐτὰς τὰς Θήβας ἐσώθηθιζον οἱ Βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τὸ πρῶτον γὰρ κατοικῶν, ὕστερον εἰς τῷ Μέμφιν, καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρῃαν. οἱ ὁποῖοι τὸ πάλαι ἑκαλοῦντο Φαραῶ, εἶτα ἐκλήθησαν Πτολεμαῖοι, ὡσαύτως οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Ρώμης Καίσαρες. αὕτη ἡ πόλις εἶχε τοπάλαι καὶ ἑκατὸν Αὐλας, ἢτοι Παλάτια Ἡγεμόνων, καὶ ἡ κάθε αὐλὴ εὐγαζον εἰς καιρὸν χρείας, διακοσίαις ὀπλίταις, κατὰ τὸν Ὅμηρον ἐν τῷ 9. τῆς Ἰλιάδος. Αἶθ' Ἐκατόμυλοί εἰσι, δικοῖοι δ' ἐν, ἐκάστη ἀέρες ἔξιχεῖσι σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχεσβιν." λέγεται κοινῶς πῶρα Δία, ἢ κατ' ἄλλως Μίνο. ἦτον καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Αἰγύπτου Διόσπολις, μικρὰ λεγομένη πρὸς διασολῶν τῆς μεγάλης. Συήνη, πόλις διάσημος ποτὲ, μετὰ Θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Αἰγύπτῳ, πρὸς τὸν Νεῖλον δευσομένη, ὑπ' αὐτὸν σχεδὸν τὸν Τροπικὸν τῆς Καρκίνου, κατὰ τὰ τελευταῖα πέρατα τῆς Αἰγύπτου ἀπέχει τῆς Μερῆς—κατὰ τὸν Σξάβωνα 3000. σταδία, τῆς

Ἀλεξανδρείας πρὸς Μεσημβρίαν 600. μίλια, ἢ κατ' ἄλλως 450. μόνον. λέγεται τανυῦ Ἄσουα, ἢ Ἄσουά. αὕτη ἦτον τοπάλαι ὁ ὄρος τῆς Αὐτοκρατορίας τῶν Ῥωμαίων. φέρεται τῆς Συβώης ἐν τῷ Νείλῳ Νῆσος, Ἐλεφαντίνη λεγομένη, ἡμισάδιον ἀπέχουσα. εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον καὶ πόλις ἡ Ἐλεφαντίς, Ἴερὸν ἔχουσα Κνύφιδος, καὶ Νειλομέτειον, τὸ ὁποῖον εἶναι Φρέαρ κατεσκευασμένον ἐκ μονολίθου ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τῆς Νεῖλα, ἐν ᾗ τὰς ἀναβάσεις τῆς Νεῖλα σημειῖνται, τὰς μεγίστας, τὰς ἐλαχίστας, καὶ τὰς μέσας, διότι τὸ ὕδωρ ὅπως εἶναι εὐδον τῆς Φρέατος συλλαβαίνει καὶ συγκαταβαίνει μὲ τὸν ποταμὸν. καὶ τὰτο γνωρίζουσι πολὺ φρότερον τῆς πλημμύρας, ὥστε καὶ τὸ φρολέγουσι. ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς Ἐλεφαντίνης Νήσου εἶναι ὁ μικρὸς Καταρράκτης, ὅστις εἶναι περὶ ὧδης ὄφρυς, κρημνὸν ἔχουσα. καὶ ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς Καταρράκτης ἦσαν αἱ Φιλαί, κοινὴ κατοικία τῶν Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν, ἡ ὁποία εἶναι νῆσος ὁμοία τῇ Ἐλεφαντίνῃ, Τούτυρα, καὶ Τεντυεῖς λεγομένη. ἡ Μητρόπολις ποτὲ τῆς Τεντυεῖς Νομοῦ, δέρισκομένη πρὸς τὸν Νεῖλον ποτ. μεταξύ τῆς Διοσπόλεως πρὸς βορῆαν, καὶ τῆς Λατοπόλεως πρὸς νότον. ἀπέχουσα τῆς Κοπτῆ 12. μίλια πρὸς βορῆαν, τῆς Διοσπόλεως 27. πρὸς νότον. τοπάλαι εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου, τανυῦ εἶναι παντελῶς ἔρημος. πρὸς αὐτὴν λέγεται, Κροκόδειλοι γὰρ μὴ προσεπέλασαν ποτὲ, μήτε γὰρ προσπλέωσιν. οἱ Τεντυεῖται ἐσέβοντο τὸν Ἰέρακα, ἀπὸ Θεοῦ, καὶ μὲ τὴν ὄχθην ἐδίωκον τὰς ὄφεις. Λατόπος κοινῶς Δεροπέ. ἀπ' αὐτῆς προσωνομάθη καὶ ὁ Λατοπολίτης Νομός. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐτίμων τὴν Ἀθηναῦν, καὶ τὸν Λάτον. Ἀρσινόη, ἡ ὁποία πρῶτον ἐκαλεῖτο πόλις τῶν Κροκοδείλων, ὡσαύτ' ὅπως ἐτίμα αὕτη τὸ Θεῖον, δέρισκομένη πρὸς τὸν Νεῖλον ποταμ. καλεῖται τανυῦ Ἀζιράτ, πόλις σμικρὰ, ἀπέχουσα τοῦ Σαβάτ 15 μίλια πρὸς νότον. ἦτον καὶ ἄλλη Ἀρσινόη δέρισκομένη πρὸς τὴν ἐσχάτην γωνίαν τῆς Ἀραβικῆς Κόλπου,

ἤτις καὶ Κλεοπατεῖς ἐλέγετο, καὶ Σαρράκίως, καὶ τανυῦ Σαβέζ, ἢ καὶ Βαρράάρν. πόλις σμικρὰ, ἀλλὰ μὲ πλῆθος ἀνθρώπων. εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι τὸ Νεάριον, ἦτοι ὁ Ταρσανᾶς τῆς Αἰγύπτου. ὅλλω τῷ Παράλιον τῆ Ἀραβίου Κόλπε κατεῖχαν τοπάλαι οἱ Ἀραβαιοὶ. Κοπτῆς, κοινῶς Καῶα, κοινὴ ποτὲ τῆς Αἰγυπτίων καὶ Ἀράβων. πόλις, καὶ ἐμπόριον τῆς Θηβαίδος, πρὸς τὸν Νεῖλον δεισκομένη, ὅπως ἐφέροντο διὰ τῆς ἀχθιφόρων ζώων αἱ πραγματεῖαι τῆς Ἰνδίας, αἱ διὰ τῆς Ἀραβικῆς Κόλπε εἰσέρχονται. αὕτη εἶχε ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου. εἰ πολὺ ἀφῆσκει τῆς Κοπτῆς ἢ Ἀπόλλωνος πόλις, πρὸς τὸν Νεῖλον δεισκομένη, ἐγγὺς τῆς Λατοπόλεως, ἀπέχουσα τῆς Θηβῶν 80. μίλια πρὸς βορῆαν, ὠραία, καὶ λίνα βρίθουσα. καλεῖται τανυῦ Μενφιά. Ἀφροδίτης πόλις, ἤτις καὶ Ἀφροδιτόπολις ὑπὸ τῆς Πτολεμαίης λέγεται, πρὸς τὸν Νεῖλον δεισκομένη, μεταξύ τῆς πόλεως τῆς Λύκων, καὶ τῆς Κροκοδείλων. Λύκων πόλις, καὶ Λυκόπολις, δεισκομένη πρὸς τὸν Νεῖλον ποτ. μεταξύ τῆς Ἀντινόης, καὶ τῆς Κροκοδείλων. λέγεται πῶρα Μενιά, πόλις ὠραία καὶ εὐδοξος. ἐκτίθη αὕτη ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίων εἰς τιμὴν τῆς Λύκων, οἷτις ἐσέβοντο αὐτὴς, ὡσπερ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ζώων. Ἀντινόη, ἤτις τανυῦ Ἄνθος καλεῖται, καίτοι Ἐμπειον. ἐκλήθη τὸ πρότερον καὶ Ἀδριαπόλις κατὰ τὸν Στέφανον. εἶχε καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Θηβῶν Μητροπολίτην. Εἰληθείας πόλις, εἰς τῷ ὁποίαν ἦτον καὶ Ἱερόν αὐτῆς, εὐδὲ τῆ Ἀντιπεραία ἦτον Ἱεράκων πόλις, ἐν ἣ ἐτίμων ὡς Θεὸν τὸν Ἱέρακα. καὶ τὰ ἑξῆς.

9. Ἄβυδος, πόλις ποτὲ μεγάλη τῆς Αἰγύπτου δούπερ ῥέσκει μετὰ τὰς Θήβας, ἤτις τανυῦ καλεῖται Ἀβυτίχ; μεταξύ τῆς Πτολεμαίδος πρὸς Ἄρκτις 22. μίλια, καὶ τῆς Διοσπόλεως πρὸς μεσημβρίαν 28. μίλια. περιήρημος τοπάλαι μὲ τὸ Νεμνόνειον Βασίλειον, τὸ ὁποῖον κατεσκόβαδον ὀλόλιθον, καθὼς καὶ ὁ Λαβύενθος, καὶ μὲ τὸ Ἱερόν τῆ

τῆ Ὀσίειδος. ὁ Ὀσιεις, ὁ καὶ Διόνυσος, Βασιλεὺς ἐστὶν ἐν τῆς Αἰγύπτου, κατατμηθεὶς μεληδὸν ὑπὸ τῆς Τυφῶνος, καὶ τῆς αὐτῆς συνόντων, καὶ σκορπιθεὶς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ πολλὰ λαχῶν. ἕτινος τὰ μέλη σιναῶσσα ἢ Γυνη αὐτῆς Ἰσις, ἣτις καὶ Δήμητρα ἐλεγετο, μετὰ Ὠραίᾳ τῆς Τίῆς αὐτῆς, φονεῖσασα πρότερον τὸν Τυφῶνα, καὶ ὅλκας τὰς ἐκείνης φορεῖς, ὡς κοδόμησον Ἰερά καὶ Ναῦς εἰς τιμῆν τῆς καθ' ἑνὸς μοεῖς αὐτῆς ἐν Φηγάλαις. Φηγάλη δὲ εἶναι ἴσως ἢ Ἄβυδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον τὸ μέγιστον Ἱερόν, καὶ ὁ μέγας ὄρκος τῶν Αἰγυπτίων. ἄρῆσα ἐν αὐτῇ τὰ παιδογόνα μόνον μόριας ἐπενόησε τὰς δερματίνους φαλῆς, ἕκαστον κρεμμανύειν ἐαυτῆς, καὶ συῶ τέτοις ὀρχεῖσθαι. συνῶρδον αὐτῇ ἢ Ἄβυδος πόλις, ἣτις εἶχε καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, μετὰ τὴν Ἀραβίαν, μεταξὺ δὲ εἰσκομῆς τῆς Ἑρμῆς Πτολεμαίδος, καὶ τῆς μικρᾶς Διοσπόλεως. εἰς αὐτῆν ἐτίμων ἄκρως τὸν Ὀσίειν. ἐνδοξότερα ταύτης τῆς πόλεως ἦτον τὸ πάλαι ἢ Ἡλιόπολις, ὃν καλεῖται τῆς Θείας Γραφῆς λεγομένη, ὑπὸ δὲ τῆς Ἀράβων Βαχαλβέθ, καὶ Βετθσέμες κοινῶς αὐτῇ ἐκτίσθη ὑπὸ τῆς Ἰσραηλιτῶν διαβιβόντων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. εἰς αὐτῆν ἀνήγειρον ὀβελίσκος πρῶτος ὁ Βασιλεὺς Μίθρης, ἀφιερῶσας αὐτὰς εἰς τὸν Ἥλιον. εἰς αὐτῆν ἦτον καὶ τὸ Ἱερόν τῆς Ἡλίας, ἐν ᾧ ἐλάμβανον χησμάς. κατοικία τὸ πάλαι τῆς Ἱερίων τῆς Αἰγύπτου, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ ἐδόθη εἰς τὴν φιλοφίαν καὶ ἀστρονομίαν, ὅπως διέτριψεν ὁ Πλάτων, καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων. εἶχε ποτὲ αὐτῇ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου. Ἑρμῆπολις, κοινῶς Βενεσσαῖφ, πρὸς τὸν Νεῖλον δὲ εἰσκομῆς, μεταξὺ τῆς Κυνοπόλεως, καὶ Ἀντινόης. εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται λίνος καλλιῆς. ἀπέχει ἄπο τὸ Κάυρο πρὸς Μεσημβρίαν μίλια 120. εἰς αὐτῆν ἐσέβετο ὁ Παν, καὶ ὁ Ἰρκος. Κυνόπολις, καὶ Κυνόσπολις, ἣτις δὲ εἰσκετο πρὸς τὸν Νεῖλον, μεταξὺ τῆς Ὄξυείγκης, καὶ τῆς Ἑρμῆπόλεως. Ὄξυείγκος, ἢ Ὄξυείχος κληθεῖσα ἕως ἄπο τῆς Ὄξυείγκης Ἰχθύος, τὸν ὁποῖον ἐσέβοντο εἰς αὐτῆν.

τῷ. ταύτης ὁ τόπος τὰ νῦν ἀγνοεῖται. Βέβασος, ἣτις
 καὶ Βεβασίς, καὶ Ἡφαισος ἐρρέθη, δεισκομένη πρὸς τὸν
 Νεῖλον ἔξω τῷ Δέλτα, ἀφισαμνή τῷ Πηλυσίαι 30. μί-
 λια πρὸς Νότον, λέγεται τὰ νῦν Ἀζιόθ, εἶχε ποτὲ καὶ
 θρόνον Ἐπισκόπου. Βούσις, πόλις ποτὲ μεθ' ἑαυτὴν
 Ἐπισκόπος, κοινῶς Βοσίρις. Λεοντόπολις, πλησίον τῆς
 Βασίειδος, εὐτὸς τῷ Δέλτα. Γέρρα, καὶ Γέρρον, πόλις
 τῆς Αἰγύπτου ἀνατολικῆς, πλησίον τῶν περάτων τῆς
 Παλαιστίνης, μεταξὺ τῷ Κασίαι, καὶ τῷ Πηλυσίαι τῷ πό-
 λεων, λέγεται κοινῶς Μασελί. Κάσιον πόλις ποτὲ τῆς
 Αἰγύπτου, εἰς τὰς Ἰπρωρείας τῷ Κασίαι ὄρος, πλησίον
 τῶν περάτων τῆς Παλαιστίνης, ἐν τῇ πρώτῃ Αὐγυσταμνικῇ
 Ἐπαρχίᾳ, εὐδὸν τῆς Ὀσρακινῆς καὶ τῶν Γέρρων εἰς τῷ
 ἄκρην, ὅπου ἡ Σιρβωνίς Λίμνη εἰσβάλλει εἰς τῷ Μεσό-
 γειον Θάλασσαν, 50. μίλια ἀφισαμνή τῶν περάτων τῆς
 Ἀραβίας. αὕτη εἶχε καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀλε-
 ξανδρείας Πατριάρχῳ. τὸ Κάσιον ὄρος κεῖται εἰς τῷ
 ἀνατολικῆς ἄκρην, ἐν τῇ Αὐγυσταμνικῇ Ἐπαρχίᾳ,
 ἐγγὺς τῆς Σιρβωνίδος Λίμνης, καὶ τῶν περάτων τῆς Πα-
 λαιστίνης, πόρρω τῷ Πηλυσίαι 35. μίλια πρὸς ἀνατολῆς.
 ἐκτείνεται κατὰ τὰ πέρατα τῆς Πετραίας Ἀραβίας, λέ-
 γεται τὰ νῦν Λάεσσα. οἱ Πηλυσιαῖοι φυσικῇ τέχνῃ ἄμ-
 ματα ἐπλεον, δοκὰς ἐπὶ δοκοῖς σιναπτοντες. Ἡρώπο-
 λις, ἡ πόλις τῶν Ἡρώων, καλεῖται τὰ νῦν Ἐρῶς, πό-
 λις δεισκομένη ἐγγὺς τῆς ἄκρας τῷ Ἀραβικῷ Κόλπου
 100. μίλια ἀφισαμνή πρὸς Νότον τῷ Πηλυσίαι.
 ὑπότινων αὕτη νομίζεται νὰ εἶναι τὸ Σεβίξ. Ὀσρακι-
 νῆ, κοινῶς Σφαγγόνι, εἰς τὸ πέρασ τῆς Αἰγύπτου, τῷ
 ὁποῖαν τινὲς εἰς τῷ Παλαιστίνην ἀπονέμει, μεταξὺ τῷ
 Κασίαι πρὸς Μεσημβρίαν, καὶ τῆς Ρινοκορέρας πρὸς βο-
 ρεάν, κατὰ τὸ ἀνατολικὸν δεισκομένη, εἶχε ποτὲ καὶ
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀλεξανδρείας Πατριάρχῳ.
 Ναύκρατις, πόλις ποτὲ μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπος, εὐδὸν τῷ
 Δέλ.

Δέλτα. καὶ Ἄλσος κατὰ τὸ Μεσόγειον. ἀπ' αὐτῆς ἐκαλεῖ-
 το καὶ τὸ σῶμα τῆς Νείλου τὸ ἐγγὺς τῆς Κανώπης, Ναυ-
 κρατικόν. Μενδης πόλις τῆς Αἰγύπτου, ὅπερ ἐσέβετο ἢ
 Μέλιασα, κατὰ τὸν Πλέταρχον εἰς τὴν Ἰσίω. ἀπ' αὐ-
 τῆς ἐκαλεῖτο καὶ τὸ σῶμα τῆς Νείλου Μενδήσιον. τὸ πάλαι
 ἦσαν ὑπὸ τῆς χεδίας εἰς τὰ δεξιὰ ἐκείνων ὅπερ ἀπέπλεον
 ἐπὶ Μέμφιν, πολλόταται Κῶμαι, μέχρι Μαρσίας τῆς
 Λίμνης, κατὰ τὸν Σφάβ. ἐγγὺς τῆς ποτ. ἦτον ἢ ῥηθεῖσα
 Ἐρμύπολις. εἶτα Γυναικῶν πόλις, εἶτα Μώμεμφις, εἰς
 τὴν ὁποίαν ἐτιμάτο Θήλεια Βῆς, καθὼς εἰς τὴν Μέμφιν
 ὁ Ἄπις. ὑπὲρ τῆς Μέμφεως ἦσαν αἱ δύο Νηξίαι, καὶ
 Νομός Νητείτης, ὅπερ ἐτιμάτο ὁ Σάραπις, ἐν ἀριστερᾷ
 δὲ ἐν τῷ Δέλτῳ ἐπὶ τῷ Ποταμῷ ἢ Ναύκρατις, ἢ Σαῖς.
 καὶ τὰ ἕξῃς. Νειλόπολις μὲν θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου εἰς
 τὴν Δυτικὴν ὀχθρὴν τῆς Νείλου, μεταξύ τῆς Μέμφιδος
 πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς τῆς Ἡρακλέως πρὸς Μεσημβρίαν.
 Πτολεμαῖς πόλις ποτὲ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ Θεβαΐδι, πρὸς
 τὸν Νεῖλον ποτ. μεταξύ τῆς πόλεως τῆς Κροκοδείλων, καὶ
 τῆς Ἀβύδου, ἀφ' ἧς ἀπέιχε πρὸς βορρῆαν 22. μίλια. ἢ δὲ
 Πτολεμαῖς τῆς Θεβαΐδος, ἣτις καὶ Ἐπιθηρὰς ὑπὸ τῆς Πλι-
 νίας καλεῖται, εἶναι πόλις τῆς Τρωγλαδυτῆς, ἀπέχουσα τῶν
 περὶ τῆς Αἰγύπτου πρὸς Μεσημβρίαν χεδὸν 120. μί-
 λια, 300. ὑπὸ τῆς Μαρρᾶβᾶ πρὸς δυσμᾶς, καὶ 350. τῆς
 Βερνίκης πρὸς τὸν Εὐρον. λέγεται τὰ νυνὶ Σαβίς, καὶ εἶ-
 ναι ἐμπόριον φερίφημον τῆς Χαμπεσίας, μὲν Διμύα χω-
 ρητικόν, εἰς τὴν ἄκρην τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Πτολεμαῖς
 φροσέτι λέγεται καὶ τὸ Χανδάκι, ὅπερ διὰ χειρῶν γέγονεν,
 ὑπὸ τῆς Πηλεσιακῆς σῶματος, μέχρι τῆς Ἀρσινόης πόλεως
 τῆς πρὸς τὸν Ἀραβικὸν Κόλπον ἕσης, κληθεὶς ἔτις ὑπὸ
 τῆς Πτολεμαῖς, ὅς τις τὸ ἐτελείωσε, τὸ ὁποῖον πρῶτος ἀρ-
 χισεν ὁ Νεχάο ὁ υἱὸς τῆς Ψαμμετίχης, εἶτα κατὰ σιωπῆ-
 χεον ἠκολούθησεν αὐτὸ τὸ ἔργον Δαρεῖος ὁ Βασιλεὺς τῆς
 Περσῶν, καὶ τελευταῖον τὸ ἐτελείωσεν ὁ Πτολεμαῖς νυνὶ ἐφράχ-

Θη ὑπὸ τῆς ἄμμου. Βερνίκη, κοινῶς Χοσαίρ, ἢ Ἀλ-χα-σίρ, πόλις τῆς Αἰγύπτου, πρὸς τὸν Ἀραβικὸν Κόλπον, εἰς τὸ σύνορον τῆς Αἰθιοπίας, κτιθεῖσα μὲ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτῆς.

10. Παρὰ ταύτας ἦσαν καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις τῆς Αἰγύπτου, οἷον Θμῆϊς μὲ θρόνον Ἐπισκόπου πλησίον τῆς Μενδησίης γόματος, ὅπου ὁ Πανὸς τὸ πάλαι ἐτιμᾶτο. Θαμιάτις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου. Σεβένυτος μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἐκαλεῖτο καὶ ὁ Λιμῶν, καὶ ὁ ποταμὸς κατὰ τὸν Πτολεμαῖον. Ἀλάβαστρα, ἀντόπολις, Ἀγυρόπολις κοινῶς Αὐσενέ. Ἀντόπολις. Βῆτος, κοινῶς Τερβέτ. Χηνοβοσκία, Χηῆμις, Ἐρμενθίς μετὰ τὰς Θήβας, εἰς τὴν ὁποίαν πόλιν ἐτιμᾶτο ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ζεὺς. Ἰψίλη, Λεπιδωτὸν, Ξοῖς, καὶ ἄλλαι. ὅπισθεν τῆς Αἰγύπτου πρὸς Μεσημβρίαν κατὰ τὴν ἀεῖσεραν ὄχθην τοῦ Νείλου, εἶναι ἡ ἐξωτέρα Λιβύη ἐκτεινομένη πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν. πανυῶ εἶναι ἔρημος, Ὀλφοκάτ λεγομένη, καὶ Γασγά. Λίμναι τῆς Αἰγύπτου εἶναι αὗται, ἢ Κλέαρτος, οἱ Λάκκοι, ἢ Λυκομήδεις, καὶ ἡ Μάρεια, ἣτις καὶ Μαρεῶτις λέγεται. ὠδᾶκύνται τῇ Αἰγύπτῳ νῆσοι κατὰ τὸν Πτολεμαῖον ἐν μὲν τῇ Αἰγυπτιακῇ Πελάγει, Ἀιδωνίς, Τυωδάρειος Σκόπελοι, νῆσοι ἑεῖς. Αἰνήσιππα, Φωκῆσαι, νῆσοι δύο, Πηδωνία. Δίδυμαι, νῆσοι δύο, καὶ ἡ Φάρος ποτε, ἣτις πανυῶ ἐχερσώθη. ἐν δὲ τῇ Ἀραβικῇ Κόλπῳ νῆσοι αἶδη, Σαππειρινή, Ἀφροδίτης νῆσος, καὶ ἡ τῆ Ἀγάθωνος.

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α Σ

Τ Μ Η Μ Α Β.

Περὶ τῆς Βαρβαρίας.

1. Ἡ Βαρβαρία ἄρχεται ἀπὸ πῶν περάτων τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκτείνεται μέχρι τῶν Γαδιτανῶν Πορθμῶν κατὰ τὴν μεσόγειον θάλασσαν, διακεκομμένη εἰς πρῶτη Βασίλεια, καὶ εἰς μίαν Ἐπαρχίαν, ἢ ὅποια εἶναι ἡ Βαρκανή, τὰ δὲ Βασίλεια εἶναι ταῦτα. Τυνετανὸν, εἰς τὸ ὅποιον ὠδεύεται καὶ τῆς Τειπόλεως. Ἀλγεριανὸν, ἢ Γρεμισινὸν, Φεσανὸν, Μαρρόκανὸν, καὶ Ταφελετανόν. ἔχει ὄρους αὐτῆ ἡ Βαρβαρία ἀπ' ἀνατολῶν τὴν Αἰγύπτου, ἀπὸ τῆς βορέως τὴν ἑσῶ θάλασσαν, ἀπὸ δυσμῶν τὸν Ἀτλαντικὸν, ἢ δυτικὸν Ὠκεανόν, καὶ ἀπὸ μεσημβρίας τὸν ἐλάσσον Ἀτλαντικόν, τὴν ἑσῶτέραν Λιβύην, καὶ τὴν ὑπὸ Αἰγύπτου Αἰθιοπίαν. τὸ μῆκος ταύτης εἶναι κατὰ τινας 670, τὸ δὲ πλάτος 180. Βαρβαρία, ἢ βαρβαρώτερον εἰπεῖν Μπαρμπάρια, ἐκλήθη ὑπὸ πῶν Εὐρωπαίων, ἀφ' ἧς χρόνος οἱ ἐγκλιτοικοὶ αὐτῆς ἄφισαν τὰς νόμους τῶν Ῥωμαίων, καὶ ὑπέκλιναν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς Τυραννίας, κατέλιπον τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον, καὶ ἐδέχθησαν τὴν Ἀραβικὴν, παρείδον τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν, καὶ ἠσπάσαντο τὴν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ. καὶ ἐπομοίως οἱ ποτὲ ἐτότε τὰ εἰρηρῆς μέρη τῆς Λιβύης, βεβαρβάρωνται καὶ κατὰ τὴν γνώμην, καὶ κατὰ τὰ ἦθη. ἄλλοι λέγουσιν ὅτι Βαρβαρία λέγεται, ἀπὸ τῆς Βαρ Ἀραβικῆς λέξεως, ἢ ὅποια σημαίνει ἔρημον, ὡσαν ὅπως μέγα μέρος αὐτῆς εἶναι ἔρημος, καὶ διπλασια-

ζομοσύνης ταυτισί τῆς λέξεως, γίνεται βάρ βάρ. ὅτι ἔσαν-
 τας κὶ νὰ καταξοπωθῆ ὁ Ἀφρικὸς, ὁ Βασιλεὺς τῆς δ'δαί-
 μονος Ἀραβίας ὑπὸ τῶν Ἀσυρίων, κὶ διωκόμενος, μὴ
 ἠξέδρωντας πᾶ νὰ φύγη διὰ νὰ φυλαχθῆ, ἤκουσε πῶν ἐδι-
 κῶν τε ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐφώναζον βάρ βάρ, ταῦτες
 εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἔρημον. ἐκ τῆς ὁποίας φωνῆς ἐκα-
 τάλαβον, ὅτι ἐκεῖ ἔχει νὰ φυλαχθῆ. ὅθεν ἀπερνῶντας
 τὸν Νεῖλον ἐκατοίκησεν ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ὠνο-
 μάθη Βαρβαρία ἐκ τῆ τοιαύτης συμβάντος. τὰ μέρη ταύτης
 τῆς Βαρβαρίας, πρῶτον ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Ἡγεμό-
 των ἐδικῶν τε, ὡσὰν ὅπῃ ἡ Μαυρητανία εἶχε πάντοτε
 ἐδικὸν τῆς Βασιλέα, ἕως ὅπῃ γενομένη Ἐπαρχία ὑπὸ τῆ
 Γαλιγόλα διὰ τῆ Παυλίνα, ὑπετάχθη εἰς τὴν Ῥωμαϊ-
 κὴν Αὐτοκρατορίαν· παρομοίως κὶ αἱ λοιπαὶ Ἡγεμονίαι
 τῆς ἐλάσσονος Ἀφρικῆς. ἀλλ' ἔσωντας κὶ νὰ λείψῃ ἡ Δε-
 σποτεία τῆς Καρχηδόνας, τῆς Νεμιδίας, κὶ τῆς Κυρήνης,
 ἐδιοικῶντο ὑπὸ τῶν Ἀνθυπάτων κὶ Ἐπάρχων Ῥωμαϊκῶν,
 κατὰ τὰς νόμους αὐτῶν. οἱ τιες ἐσάθησαν αἰτία, ν' ἀφή-
 σεν ἔτοι οἱ Ἀφρικανοὶ τὰ τῶν Φοινίκων γράμματα, τὰ
 ὁποῖα ἦσαν εἰς αὐτὰς ἀρχαιότατα, κὶ ὁμῶς μὲ τὴν διάλε-
 κτον, νὰ μάθωσι τὰ Λατινικὰ, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκεῖ ἐν
 χρήσει, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ ἐκυρίδωσαν ἐπί τῆς τό-
 πης οἱ Σαρακίνοι, διώξαντες ἐκεῖθεν τὰς Γότθους. οἱ ὁ-
 ποῖοι Γότθοι ἐδίωξαν πρότερον ἐκεῖθεν τὰς Ἑλληνας, κὶ
 τὰς Βανδάλους. εἰς τὸν καιρὸν λοιπὸν τῶν Γότθων οἱ Ἀ-
 φρικανοὶ σχεδὸν πάντες δρέσκοντο εἰς τὴν αἴρεσιν, κὶ εἰς
 τὰ δόγματα τῶν Ἀρείων. καθ' ὃν χρόνον ἔσωντας κὶ νὰ ἔφε-
 ρον οἱ Σαρακίνοι ὁμῶς μὲ τὰ λόγια τῆς, κὶ τὴν θρησκείαν
 τῆ Μωάμεθ, κατ' ὀλίγον ἐπίσδωσαν εἰς αὐτὸν, μαθόντες
 κὶ τὰ Ἀραβικὰ γράμματα, κὶ τὰ ἰδιώματα, κὶ ἦθη αὐτῶν
 διὰ τῶν Χαλίφ, ἢτοι τῶν κατὰ διαδοχὴν Ἡγεμόνων, οἱ
 τινες εἶχον πάντοτε τὴν καθέδραν τῶν εἰς τὸ Ἀλκαρβαῦ,
 ἕως ὅπῃ μεταξὺ τῶν Χαλίφ, ἢτοι τῶν διαδόχων, γενομένη

χίσματος κατὰ τὴν Θρησκείαν, διηρέθη καὶ ἡ ἔξουσία εἰς
 διαφόρους Χαλίφ. ἐκ τῶν ὁποίων ἀληθῆς διάδοχος ἐνομι-
 ζετο ἐκεῖνος, ὅπως εἶχε τὴν καθέδραν τε εἰς τὸ Βαγαδέδ,
 καὶ νόμιμος ὀπαδὸς τῷ Μωάμεθ. καὶ κατ' ἐκείνας τὰς χρό-
 νους ἤλθον ὅλον ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Λιβύης ὑπὸ τὴν δε-
 σποτείαν μερικῶν Χαλίφ, οἵτινες ἐκατάγοντο ἄπὸ τῆς αἰ-
 ματος, καὶ τῆς συγγενείας τῶν ἀρχαίων Χαλίφ τῆς Δαμα-
 σκῆ. οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο εἰς τὸ Μαρόκκο. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
 ἡ δεσποτεία ἐσώντας καὶ νὰ λείψῃ διὰ τῆς διαφωνίας τῶν ὑἱῶν
 τῷ Ἐναχίρ, ἐκυριεύθη ὑπὸ τῷ Ἡγεμόνος τῷ Φέσ, καὶ ἀπ'
 ἐκείνας τῷ Θεμισυῖ, καὶ τῷ Τένεσι, ἕκαστος αὐτῶν λαβὼν
 τίτλον βασιλικόν. τελευταῖον πολλοὶ τῶν ὑπετάχθησαν
 εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Ὀσμανλίδων, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ρη-
 θήσεται. Εἰς τὴν ἐλάσσονα Ἀφρικῶν ὁμιλεῖσι τὴν Ἀρα-
 βικῶν διάλεκτον, ἀλλὰ διεφθαρμένως, εἰς δὲ τὴν Μαυρη-
 πανίαν, τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν διάλεκτον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς
 ἐν εἴδει Ἰσορίας δεξιῆς τῆς Βαρβαρίας. ἰδίως δὲ ἐφεξῆς,
 ἀρχόμενοι ἐκ τῆς Βάρκης Ἐπαρχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς Βαρκιανῆς Ἐπαρχίας, ἥτις
 τῆς Μπάρκας.

1. Ἡ Βαρκιανὴ Ἐπαρχία κοινῶς Μπάρκα, καὶ Βάρχη
 λεγομένη, τὴν ὀνομασίαν ἔλαβεν ἄπὸ τῆς Βάρκης τῆς πρω-
 τάτης πόλεως αὐτῆς, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ τὸ μεσόγειον,
 καὶ ἀμφιβάλλεται αὐτὴ εἶναι ἡ αὐτὴ Βάρχη τῶν παλαιῶν. πε-
 ρεῖχει ὅμως αὕτη ἡ Ἐπαρχία τὴν Μαρμαρικῶν, καὶ τὴν
 Κυρναϊκῶν, δεισκομένη μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆς Τρι-
 πολιτανῶν Βασιλείας, ἀνωθεν τῆς μεσογείας θαλάσσης, ὑ-
 πὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν Τέρκων. ἔχει πολὺν τόπον ἔρημον
 κατὰ τὸ μεσόγειον, καὶ κατὰ τὴν ἐξωτέραν Λιβύην. αὕτη ἡ
 Ἐπαρ-

Ἐπαρχία εἶναι λίαν ἄγονος, καὶ ἀδελύτος, ὅθεν καὶ ὄχε-
τίσον ὀνομασθή.

2. Ἡ Μαρμαρική Ἐπαρχία δέσκειται μεταξὺ τῆς
Αἰγύπτου, ἢ τῆς εἰσόδου Διβύης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς
Κυρηναικῆς πρὸς δυσμὰς, ἢ ὅποια τὸ πάλαι ἦτον μέρος τῆς
ἀληθῆς Διβύης, πανυῶ ὅμως εἶναι μέρος τῆς Βάρκης. ἀ-
ποπερατικῆ δὲ μεσημβρίας μετὰ τὴν ἔρημον τῆς Βάρκης,
καὶ δὲ βορείως μετὰ τὴν μισόγειον θάλασσαν. μόγις πανυῶ
δέσκεινται κατὰ τὸ ἀνατολίαν ταύτης πολιόμενα τι-
νὰ παλαιὰ ἄλλα· τὸν δὲ παλαιὸν καιρὸν ἦσαν Ἐθνη ταύ-
της διάσημα οἱ Διβυάρχαι, οἱ Βασαχεῖται, οἱ Βαρκη-
ται, οἱ τινες καὶ Βαρκαῖοι, καὶ Μαρμαρίδαι ἐλέγοντο, καὶ
ἄλλα. Χῶραι δὲ ἡ Μαρεώτις, μετὰ τὸ ὅποιον ὄνομα πολ-
λάκις ἐσημαίνον καὶ ὄλλω τὴν Μαρμαρικήν. καὶ ἡ Ἀμμω-
νιακή.

3. Πόλεις διάσημοι τῆς Μαρμαρικῆς ἦσαν ποτὲ, ἐν
μετὰ τῆς Ἀμμωνιακῆς ὁ Ἄμμων, πόλις ἄξιονος μετὰ τὸ Ἱε-
ρὸν τῆς Ἀμμωνίας Διός, ἢ Ἄμμωνος, τὸ ὅποιον κατὰ τι-
νας αἱ Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο, κατ' ἄλλους δὲ ὁ Βάκχος· ὅς
τις ἀπερνῶντας ἐκεῖθεν μετὰ σράτδμα, ἦλθεν εἰς μεγάλην
δίψαν, καὶ γυρῶντας αὐτὸς βοήθειαν δὲ τὸν Πατέρα τῆ
τὸν Δία, ἐφαίνε ἐκεῖ εἰς τὴν μέσῃ τῆς ἄμμου εἶναι κελὸς,
ὁ ὅποιος εὐγάζε τὴν ἄμμον μετὰ τὰ κέρατά τε, ἐκ τῶ ὁποῖοις
τόπος ἀεδόθη ψυχρότατον ὕδωρ, μετὰ τὸ ὅποιον σβύσαντες
τὴν μεγάλην δίψαν, ἔκτισεν ὁ Βάκχος μετὰ τὸ σράτδμά-
τε εἶναι Ἱερὸν, ὀνομάσας αὐτὸ τῆς Ἀμμωνίας Διός ἐκ τῆς
ἄμμου. ὑπ' αὐτῆς τῆς ἄμμου ἐχάθη τὸ σράτδμα τῆς Καμ-
βύσης, τὸ ὅποιον ἦτον χιλιάδες 50. ἐσώντας καὶ τὰ ἐσρα-
τεύοντο κατ' αὐτῆς τῆς Ἱερῆς, διὰ τὸ συλήσκειν, καὶ ἐτάφησαν
ἐκεῖ. Εἶναι ξέμακρα ἔτος ὁ τόπος τῆς Κορήνης μίλια 400.
πρὸς νότον, πλησίον δὲ εἰς τὰς Γαραμαῖτες. αὐτῆς τίθεται
καὶ ἡ τῆς Ἡλίας Κρήνη, τῆς ὁποῖας πηγῆς τὸ ὕδωρ τὸ πα-
χὺ ἦτον ψυχρὸν, καὶ ὅτε ἐσπέρων ἐθερμαίετο, καὶ τελου-
ταίου

ταῖον θεῖ τὰ μέσα τῆς νυκτὸς τὸ ὕδωρ ταύτης ἔτρεχε θερ-
 μότατον. εἰς αὐτὴν εἶναι καὶ λίμνη, καὶ ἄλλες ὀρυκταὶ αὐτό-
 ματι διαφανεῖς ὡσπερ κρύσταλλοι (Ἀρρίανος Βιβλ. γ'). καὶ
 μέχει τὰ δε τὰ τόπου, ὁ ὁποῖος κοινῶς Κογκουρόν λέγε-
 ται, ἦλθασιν ὁ Βάκχος, ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ὁ Μακεδὼν Ἀ-
 λέξανδρος. Ὁμοίως εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν ἦτον καὶ ἡ
 Κώμη τῆς Ἀπίδος, ἣτις ἦτον τόπος ἀγροτικῆς καὶ διάσκημος
 μετὰ τὴν Θρησκείαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ὁ Λαβύενθος ὡ-
 κοδομηθεὶς ἐκ μαρμάρων μόνον, χωρὶς ναὶ προσεθῆ εἰς αὐ-
 τὴν κανεῖα ξύλον, ὅς τις εὐερίχε χιλίας οἰκίας, καὶ δώ-
 δεκα δόμους βασιλικὰς μετὰ θεοχλίῳ Τείχεσ ἀεικίαν, ὅλος
 δι' ἄλλε κατεσκευασμένος, καὶ ἐσκεπασμένος ἐκ μαρμάρου,
 μίαν μόνον κατάβασιν ἐν ἑαυτῇ ἔχων, καὶ εὐδον ἀπειρε-
 χεδόν τὰς ὁδούς, μετὰ πολλὰς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰς ἑλικὰς, καὶ
 εὐεριστροφὰς, καὶ πᾶς ἑξῆς. Παρὰ ταῦτα πόλεις τῆς Μαρμα-
 ρικῆς ἦσαν Παιριπόνιον, τὸ ὁποῖον ταυτῶν Ἀλβερτὸν λέ-
 γεται, πόλις σμικρὰ καὶ ἐμπόριον, εἰς τὴν εὐθαλα-
 σίαν ἄκρῳ τῆς μεσογείας θαλάσσης ἣτις τὸ πάλαι εἶχε
 θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ πρωτεύουσα πόλις ἦτον, μετεξὺ τῆς
 Ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Κυρηναικῆς Ἀπολ-
 λωνίας πρὸς δυσμὰς. ἀπέχει τῆς Ἀλεξανδρείας 180 μί-
 λια. αὐτὴν τὴν πόλιν ἐκάλεσαν καὶ Ἀμμωνίαν, μετεξὺ τῆς
 ὀπίσθιας, καὶ τῆς Καταβάθμης εὐθαπίπτου ἢ Αἰησιόφυρα
 ἄκρῳ, καὶ οἱ αὐτῶν ῥηθόντες Τυυδάρειοι Σκέπελοι, ἔχοντες
 λιμενὰ· εἶτα Δρέπανον ἄκρῳ καὶ νῆσος. Αἰησιόπασα ἔ-
 χουσα λιμενὰ· ἡ μεγάλη Ὀασις, ἡ ὁποία ταυτῶν Ἀλγε-
 χετ λέγεται, ἡ καὶ Γαδαμέτ, κλίνοσα μᾶλλον πρὸς με-
 σημβείαν, ἡ δὲ μικρὰ Ὀασις λέγεται Ἐλεοκάθ, ἡ καὶ
 Ἀζαγάρ, νότιοσα πρὸς βορέαν καὶ ἀπέχεσα τῆς μεγάλης
 90 μίλια, δευτεροκλίνοσα καὶ αἱ δύο εἰς τὴν Βαρκαυήν Ἐ-
 παρχίαν. αὐταὶ εἶναι τόποι, ὡς τινες λέγουσιν, ἀνάμεσα
 εἰς τὴν ἄμμον τῆς Λιβύης, ὡσπερ νῆσοι ἐν τῇ Πελάγει,
 αἱ τινες βρῦθασιν ὕδατος καὶ αἶνε καὶ τῆς πρὸς χρεῖαν ἄλλων

ἡ μεγάλη Χερσονήσος, ἣτις πανυῦ εἰς Κώμην κατήντησε, καὶ κοινῶς λέγεται Ραζιτίν, ἢ καὶ Ραζαοτίν δεισκομένη εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Λιβυκῆς Πελάγους, μετὰ Ἀκρατήριον τῆς αὐτῆς ὀνόματος, ἀπέχουσα τῆς Κυρήνης τεσσάρων ἡμερῶν δρόμον. ὁ Ἀντιπύργος πόλις ποτὲ καὶ λιμὴν, τὸν ὁποῖον πανυῦ Λουκο καλεῖσιν, δεισκομένης μεταξὺ πῶν λιμενῶν τῆς Κράς Πέτρας, καὶ τῆς Σωθρανίας. ἔτος καὶ Τετραπυργία ὑπὸ τῆς Στράβ. λέγεται. 500. μίλια τῆς Κρήτης ἀφισάμενος. Σωθραῖον, πόλις ποτὲ. ὁ Βάθρακος, πόλις ποτὲ, καὶ λιμὴν, ὅς τις πανυῦ Τραβῆκο καλεῖται, μεταξὺ τῆς μεγάλης Χερσονήσου δεισκομένης, καὶ τῆς Ἀντιπύργου. καὶ τὰ ἑξῆς. Μέρος ταύτης τῆς Μαρμαρικής ἐνομιζέτο καὶ ὁ νόμος τῆς Λιβύης. τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ᾠδαλίον ὀνομασὰ ἦσαν ὁ Πανόρμος λιμὴν, ὁ μέγας Κατάβαθμος, καὶ τὸ ῥηθρὸν Παραϊόνιον, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τελευταῖον, ἰστέον ὅτι παρ' ὄλλω τὴν μεσημβρινὴν Πλευρὰ τῆς Μαρεωτικῆς Ἐπαρχίας, εἶναι ἡ διάμμος καὶ ἄβροχος Χώρα. οἱ Μαρμαεῖδαι τὸ πάλαι ἐγοήτορον τὴν ὄφει, τὸ ὁποῖον μέχει καὶ τῶνυ ἰσάζεται παρ' αὐτοῖς, καὶ τοῖς πλησιοχώροις αὐτῶν.

4. Ἡ δὲ Κυρηναϊκὴ Ἐπαρχία κεῖται ἐν τῇ ἑξωτερῇ Λιβίῃ, καὶ ἔχει ἀπὸ δυσμῶν τὴν μεγάλην Σύρτιν, καὶ τὴν ἰδίως Ἀφεικίαν, ἀπὸ τῆς βορέως τὸ Λιβυκὸν Πέλαγος. ἀπ' ἀνατολῶν τὴν Μαρμαρικὴν, καὶ ἀπὸ μεσημβρείας τὴν ἔρημον τῆς ἐσωτέρας Λιβύης. ἐκλήθη ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας αὐτῆς πόλεως τῆς Κυρήνης, ἣτις καὶ Πρωτεύπολις ἀκόμη ἐλέγετο, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ πρότε διασήμων πόλεως. ἐπαινεῖται αὐτὴ ἢ Ἐπαρχία ὑπὸ τῆς Θεοφράστου, διὰ τὴν ἑξοχότητα καὶ ὠραιότητα τῆς ῥόδων, καὶ τῆς κρόκου, ὅπως εἰς αὐτὴν ἐγίνοντο. καὶ ὑπὸ τῆς Ἀριστοτέλους διὰ τὸ εὐκαρπον πῶν κλημάτων, τὰ ὁποῖα τρεῖς φοραῖς τῆς ἔτους ἀπετέλου βότρες. ᾠδαλίμμος ἐσάθη καὶ εἰς τὴν Ποιητὰς μετὰ τὸ ναεῖχε τὴν κήπους πῶν Ἐσπερίδων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν θυγατέρες

ρις Ξανθὸν τῷ ἀδελφῷ τῷ Ἀτλαῦτος· εἰς τὰς ὁποίας κήρυξ ἐπέκειτο φύλαξ ἑσῶς Δράκων, ὅσις ἀχρυπνῶντας ἐφύλαττε πάντοτε τὰ χρυσὰ μῆλα, τὰ ὅποια σάλθει οὗ Ἡρακλῆς ὑπὸ τῷ Εὐρυθέως τῷ Βασιλέως τῶν Μικυῶν, ἢ τῆς Ἡλίδος, φονεύσας τὸν Δράκοντα, τὰ ἐπῆρε· καὶ τὰ ἐξῆς.

5. Πόλεις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι αὐταί, Κυρήνη ἢ Μητρόπολις, κληθεῖσα ἀπὸ Κυρήνης τῆς Ἀδελφῆς τῆς Λαερίσσης, καὶ θυγατρὸς Πεινεῖς τῷ Βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας· τῷ ὁποίῳ ἐραθεῖς ὁ Ἀπόλλων ἤρπασεν ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸν Πηλέα, καὶ τῷ ἔφερεν εἰς αὐτὸν τῷ πόλιν· λέγεται πανυῶ Καίρου· εἶχε θρόνον Μητροπολίτεω, καὶ ἐφάμιλλος ἦτον τῆς Καρχηδόνος· ἐκτίθη ὅπῃ Λόφω, κατὰ τὴν μεγάλῃ Σύρτιν, πρὸς τὸν Δόερον ποταμὸν πόρρω τῷ αἰγιαλῷ τῆς μεσογείης θαλάσσης πρὸς νότον 120 μίλια, καὶ 75 τῆς Βάρκης πρὸς ἀνατολὰς. Περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς λέγονται πολλὰ ᾧδὰ τῷ Πινδάρῳ· ἐκτίθη ὑπὸ Βάττε τῷ Θηβαίου, ὅσις τελῆσας πολλὰς ἄεργεσίας εἰς τὰς Κυρηναίους, ἔλαβε δῶρον παρ' αὐτῶν τὸ Σίλφιον· τὸ ὁποῖον εἶναι φυτὸν δυσῆρτον, καὶ πολυτιμώτατον· ὅθεν καὶ αὐτὸς εἰς τὰ νομίσματα ταῖς ἐχάραξε τὰς Κυρηναίους φέρουσας εἰς αὐτὸν τὸ Σίλφιον· ἐκ τῆς ἐκράτισσε καὶ παροιμία ὅπῃ τῶν πολυτελῶν· „Βάττε Σίλφιον”· καὶ τοὶ ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτῶν λέγουσι· καὶ τῷ Κυρήνῃ τὰ ἐκτίσαν οἱ Θηβαῖοι, ἀποικοὶ τῶν Λακωνῶν· ἢ οἱ σιωποῖται τῷ Βάττε ἐλθόντες ἐκεῖ ἐκ τῆς Θήρας νῆσος, ἢ τοὶ τῆς Σαυτορείνης· Κυρήνη ἐσάθη καὶ ἑταῖρα τὸς ἐπίσημος, Δωδεκαμήχανος καλεσμένη, διὰ τὸ ποσαῦτα χήματα ἐν τῇ σιωποσία ποιεῖν· οἱ Κυρηναῖοι πυλῶν καιρὸν ἐσάθησαν αὐτονομοὶ μεταξὺ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τῶν Λιβύων· εἶχασιν συνεχεῖς πολέμους μετὰ τὰς Καρθαγυνεῖς διὰ τὰ σιωπορῶν τῶν τόπων ταῖς· ἔπειτα ἀφανισθείσης τῆς Καρθαγυνεῖς, ὑπετάχθησαν καὶ αὐτοὶ μετὰ τὰς λοιπὰς Ἀφρικανούς εἰς τῷ

Αὐτοκρατορίαν τῶν Ῥωμαίων. μετὰ ταῦτα εἰς τὰς Σαρακηνάς, εἰς τὰς Βανδάλους, εἰς τὰς Ἀραβας, εἶτα εἰς τὰς Σουλτάνους, καὶ τελευταίον εἰς τὰς Τούρκους. ἐκ τῆς Κυρήνης ἐστάθησαν Ἀρείσιππος ὁ Σωκρατικός Φιλόσοφος, ὅσις ἐδιόταξε τὴν Κυρηναϊκὴν Φιλοσοφίαν. καὶ ἡ αὐτὴ θυγάτηρ Ἀρείτη, ἡ ὁποία μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, διεδέχθη τὴν ἐπισκοπὴν τῆς γολῆς, καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Ἀρείσιππος ὁ νέος, ὅσις αὐτὴ τῆς Μητρὸς αὐτῆς κατέστη Καθηγμεῶν τῶν φροντιστῶν, Μητροδίδακτος ἐπικληθεὶς. ὁ Ἡγησίας, ὅσις διὰ τὴν ἄκραν αὐτῆς Ὀφραδίαν, Πεισίδητος ἐκαλεῖτο. Καλλίμαχος ὁ Ποιητής, Ἐρατοθῆνης, καὶ ἄλλοι. Ἐπίσκοπος ταύτης ἐστάθη καὶ ὁ Σωθέσιος, ὅς τις πρῶτον ἐχρημάτισε φιλόσοφος, εἶτα χειριστῆς. καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀπολωνία, πόλις ποτὲ μετ' ἑρῶν Ἐπισκόπου, λέγεται κοινῶς Βὸν Ἀνδρέα. ἔχει λιμένα ὑψύχωρον, ἀφίσταται τῆς Κυρήνης 35. χεδὸν μίλια πρὸς τὴν Θερινὴν ἀνατολὴν. πλησίον αὐτῆς ἦτον τὸ Ἐπίγειον τῶν Κυρηναίων. καὶ ἡ Φυκῆς ἄκρα, καλυμμένη τὰ νυκτὶ Κάβο Καίρου, 12. μίλια ξέμακρον τῆς Κυρήνης πρὸς βορρῆαν. ὁμοίως καὶ ὁ λιμὴν Φυκῆς καλεῖται. Πτολεμαῖς, ἡ ὁποία πρότερον Βάρκη ἐλέγετο, κληθεῖσα ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Πτολεμαίου τοῦ κτήτορος, εἶχε ποτὲ καὶ ἑρῶν Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Κυρήνης Μητροπολίτην. λέγεται τὰ νυκτὶ Τολομέττα, μεταξὺ ἑσπέρης τῆς Ἀρσινόης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Κυρήνης πρὸς ἀνατολὰς. ταύτης μετ' ἀπέχουσα 85. μίλια, ἐκείνης δὲ 22., κατὰ τὸν αἰγιαλὸν Δεισκομμένη. Βάρκη καλεῖται ὄρος καὶ ἀκρωτήριο πλησίον οὗ τῆς Πτολεμαίδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ ἔθνος αἱ Βαρκαῖοι ἐκλήθησαν. ἡ δὲ νυκτὶ Βάρκη, ἀφ' ἧς ὀνομάζεται ἡ Ἐπαρχία, εἶναι πόλις σμικρὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν ἔπρον, ὅς τις ἐδίως Μεσρακὰ καλεῖται. Ἀρσινόη, ἣτις καὶ Τάχειρα ἐλέγετο, ἐν τῇ αὐτῇ αἰγιαλῷ Δεισκομμένη, μεταξὺ τῆς Βερνίκης πρὸς δυσμὰς 47. μίλια, καὶ τῆς Πτολεμαίδος πρὸς ἀνατολὰς 26. εἶχε ἑρῶν Ἐπι-

Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Κυρήνης Μητροπολίτην, λέγεται τὰ
 νῦν Τροχάρα. Βερνίκη, κοινῶς Βερνίχ, ἐκλήθη ὑπὸ
 Βερνίκης τῆς Βασιλίσσης, ἣτις ὑπανδρώθη μὲ τὸν γό-
 Πτολεμαῖον τὸν Βασιλέα. αὕτη ἐλέγετο καὶ Ἐσσειά, μὲ
 θρόνον ποτὲ Ἀρχιεπισκόπου, μεταξύ τῆ βορείᾳ ἀκρωτη-
 ρίᾳ, τῆ κατὰ τὴν μεγάλῃ Σύρτιν, καὶ τῆς Ἀρσινόης πρὸς
 ἀνατολάς, ἀφ' ἧς ἀπέχει 47. μίλια. μεταξύ τῆς Βερνί-
 κης, καὶ Ἀρσινόης τρέχει ὁ Λάδων ἢ καὶ Λάθων ποταμός,
 κοινῶς λεγόμενος Μιλέλ. καὶ αὗται εἶναι αἱ πρότε πό-
 λεις, ἐκ τῶν ὁποίων συστάτο ἡ Πεντάπολις Χώρα. Δρυ-
 εῖς πόλις Ἰσθαλασία, Δοῖρα κοινῶς, πλησίον τῆ Ζε-
 φυρεῖς ἀκρωτηρίᾳ. Ἀπτόχῃ Ἱερόν, πόλις, ἣτις καὶ Ἀ-
 πταγγίς ὑπὸ τῆ Αὐγυστίνῃ λέγεται, καὶ τῶρα κοινῶς Λογ-
 γιφάριε. καὶ κατὰ τὸ μεσόγειον ἦσαν Ἀρχίλη, Χαίρεκλα,
 καὶ εἰτις ἄλλη. Ὅρη δὲ ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι τὰ
 καλεόμενα Θίνες τῆ Ἡρακλέως. Θίνας δὲ λέγεται καὶ τὰς
 σωρὸς τῆς ἄμμου. τὰ Οὐέλπα, καὶ τὸ Βαικόλικον ὄρος.
 εἰς αὐτῷ τὴν Ἐπαρχίαν τίθεται καὶ ἡ Σιλφιοφόρος Χώ-
 ρα. Πρὸς τὸν μυχὸν τῆς μεγάλης Σύρτιος ἦτον ὁ Πύργος
 τῆ Ἡρακλέως, ὅπου ἐκτίσαν Ἱερόν αὐτῷ ὁ Ἰάσων, καὶ οἱ
 Ἀργοναῦται, ὅταν ἐμπεσόντες εἰς τὴν Σύρτιν, καὶ μὴ δυ-
 νάμενοι εὐὰ πλεύσασιν, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὴν Ἀργῶ, πε-
 ριεπάτων δώδεκα ἡμέρας διὰ τῆς ἐρήμῃ τῆς Λιβύης, καὶ
 φθάσαντες εἰς τὴν ἀλλῶ θάλασσαν, τὴν ἔβαλον εἰς αὐ-
 τὴν, καὶ αὐτοὶ λυθρότες ἐκεῖ, καὶ τελέσαντες ἀγῶνας, ἐκ-
 τίσαν τὸ Ἱερόν, τῶν ὁποίων Ἀργοναυτῶν ὁ ἰδρῶς εἶναι
 ἀκόμη εἰς τὴν ἄμμον ὡσαύ λαδί, καὶ ἔτε ὑπὸ τῶν ὄμβρων
 ὄξαλείφεται, ἔτε ὑπὸ τῆ κλειδῶνος τῆς θαλάσσης. Ἐξεί-
 κενται εἰς τὴν Κυρηναϊκὴν νῆσοι αἰδε. ἡ Μύρμηξ, νῆ-
 σος σμικρά, ἐμπροσθεν τῆς Ἀρσινόης, ἢ μεταξύ ταύτης
 καὶ τῆς Πτολεμαίδος. καὶ ἡ Λαιά, ἣτις καὶ νῆσος τῆς Ἀ-
 φροδίτης λέγεται, καὶ κοινῶς νῆσος τῆ Πατειάρχη, πρὸς
 τὴν Φοκῆντα ἄκραν, πλησίον τῆς Ἀγάθωνος νῆσου.